

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.057/2026/7.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	dr. Gellért Edina ügyvéd (cím1)
Az alperes:	Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (alperes címe)
Az alperes képviselője:	Ügyvédi Iroda1 (cím2; ügyintéző ügyvéd: dr. Trinn Gábor) és dr. Lukácsi Linda kamarai jogtanácsos
Az alperesi érdekelt:	alperesi érdekelt (cím3)
Az alperesi érdekelt képviselője:	Ügyvédi Iroda2 (cím4; ügyintéző ügyvéd: dr. Szabados Gergő)
A per tárgya:	média ügyben hozott határozattal kapcsolatos közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (22. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 106.K.702.547/2025/21. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részében helybenhagyja.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperesi érdekelt, mint médiaszolgáltató (a továbbiakban: médiaszolgáltató) az általa üzemeltetett TV csatornán – állandó megnevezésű lineáris audiovizuális médiaszolgáltatás keretében – a 2025. március 17. napján 6.00 órától sugárzott „Műsor1” című műsorszámában több, a felperes által sérelmezett médiatartalmat tett közzé.

A műsorszám 6:55-7:02 közötti szegmensében a műsorvezető Személy1-gyel, a Párt1 európai parlamenti képviselőjével beszélgetett Ukrajna EU-s csatlakozásáról, melynek során szóba került Személy2-nek, a Párt2 (a továbbiakban: Párt2) vezetőjének aláírása az Európa Parlament egyes képviselői által kezdeményezett, az európai védelem jövőjéről szóló közös határozati javaslaton, melyre a műsorban „háborúpárti határozatként” hivatkoztak (a továbbiakban: Szegmens1), melynek pontos leiratát az alperes 448/2025. (V. 27.) számú határozata 14-16. oldalai tartalmazzák. A műsorszám 7:02-7:09 közötti időtartamában a műsorvezető Személy3-mal, a Intézet1 vezető elemzőjével beszélgetett „Felvezetés cím” felvezetéssel a Intézet2 közvéleménykutatásának az eredményeiről, a Párt1 és a Párt2 támogatottságáról; a miniszterelnök március 15-i beszédéről; az EU vezetőinek Ukrajna EU tagságának a támogatásáról; Személy2 viselkedéséről és támogatói véleményéről Ukrajna EU-s csatlakozása vonatkozásában, melynek során szintén szóba került Személy2 aláírása az európai parlamenti állásfoglaláson (a továbbiakban: Szegmens2). A beszélgetés pontos leiratát az alperesi határozat 16-18. oldalai tartalmazzák.

[2] A felperes mindkét szegmens vonatkozásában kifogást terjesztett elő az alperesnél, melyben a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 13. §-ának, valamint a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 12. § (1)-(2) bekezdésének a megsértését sérelmezte és kérte a jogsértés megállapítását, valamint azt, hogy az alperes kötelezze az alperesi érdekeltet a jogsértő magatartás megszüntetésére és a jövőbeni jogsértésektől való tartózkodásra.

[3] Az alperes a 448/2025. (V. 27.) számú határozatával a kérelmet elutasította. Mindkét szegmens tekintetében megállapította, hogy azok témája az Smtv. 13. §-ának hatálya alá tartozik, az ott tárgyaltak közügynek számítanak és a demokratikus nyilvánosság számára jelentőséggel bírnak. Rögzítette, hogy a hivatkozott tartalmak közül csupán a határozatában I-VII. számozással megjelölt véleményeket tudta vizsgálni és relevánsnak tekinteni, az internetes elérhetőségekre történő utalással megjelölt tartalmakat nem. A Szegmens1 tekintetében a felperes által megjelölt tartalmak vonatkozásában a kiegyensúlyozottsági vizsgálatot elvégezte, azonban jogsértést nem állapított meg, a hiányolt ellentétes vélemény megjelenítésre került azzal, hogy a műsorvezető kérdést intézett a riportalany felé az európai parlamenti állásfoglalás tekintetében, hogy „Ráhamisíthatta valaki Személy2 nevét egy ilyen határozatra, ahogy ezt a Párt2 elnöke állítja?”. A Szegmens2 vonatkozásában a vizsgálatot csak azon részben végezte el, melyek nem a szakértő belpolitikai elemzését, szakmai nézeteit tartalmazták (Párt1 és a Párt2 támogatottságával kapcsolatos legfrissebb közvéleménykutatások; Ukrajna uniós csatlakozásának reális lehetősége, valamint Személy2-nek az ezzel kapcsolatos véleménye). Megállapítása szerint ugyanis a közvéleménykutatások és a március 15-i beszédek kapcsán megfogalmazott szakmai vélemény, elemzés tekintetében nincs mód eltérő álláspont megjelenítésére, így a kiegyensúlyozottsági vizsgálat elvégzése e körben szükségtelen.

A kereset, a védírat és az alperesi érdekelt nyilatkozata

[4] A felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Az Alkotmánybíróság, valamint a Kúria egyes döntéseire, továbbá az Smtv.-hez és az Mttv.-hez fűzött Nagykommentárra hivatkozással előadta, hogy az alperes nem tekinthetett volna el a kérelmében szereplő műsorszámokban közzétett tájékoztatások érdemi értékelésétől; a műsorszámok az alperes által sem vitatottan tájékoztató műsorszámok voltak, azok közérdeklődésre számot tartó, vitatott kérdéseket tartalmaztak. Ezzel szemben az alperes jogszabálysértő módon szűkítően értelmezte az Smtv. 13. §-át, az ugyanis nem tartalmaz olyan kitételt, miszerint a „gazdasági elemzést”, vagy a „szakmai nézeteket” tartalmazó műsorszámok esetén a kiegyensúlyozottság megtartásának vizsgálata kizárható lenne. Az alperes ezen indokokra figyelemmel nem tekinthetett volna el Személy3-nak a március 15-i beszédek értékelése során tett kijelentései kapcsán sem a kiegyensúlyozottsági vizsgálat lefolytatásától. Általánosságban hivatkozott arra mindkét szegmens tekintetében, hogy az a szerkesztői narratíva, amely csak az egyik politikai oldalt erősíti, nem felel meg a kiegyensúlyozottság követelményének, úgy, hogy az attól eltérő vélemények relevánsnak tekinthetők, azok elérhetőek voltak (Személy2 március 15-i beszédének teljes tartalma). Abban a körben, hogy a Szegmens1 vonatkozásában lefolytatott vizsgálat kapcsán az alperes döntése miért minősül jogszabálysértőnek, konkrét jogszabályi érvelést, levezetést és hivatkozást nem adott elő.

[5] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, fenntartva a támadott határozatában kifejtett álláspontját. Hangsúlyozta, annak eldöntése, hogy egy adott médiaszolgáltató milyen hírről és hogyan számol be, vagy egy adott témát milyen aspektus szerint dolgoz fel, műsoraikba kiket hív meg, velük miről kíván beszélgetni, az Mttv. 3. §-a értelmében kizárólag a médiaszolgáltató szerkesztői szabadságába tartozó kérdés. Olyan műsorszámok esetében, amikor egy tájékoztatás során belpolitikai elemzés, szakértői vélemény áll az ismertetés középpontjában, nem követelhető meg a kiegyensúlyozott tájékoztatási kötelezettség érvényesülése. Ilyen műsorszegmensek esetében „szembenálló nézetek” fogalmilag nem értelmezhetők, illetve nem is azonosíthatók, ennél fogva megjelenítésük sem lehetséges. A Szegmens2 sérelmezett része vonatkozásában tehát azért nem vizsgálta a kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettségét, mert annak tárgya olyan szakmai nézőpont ismertetése volt, amelynek során nem volt lehetséges, illetve szükséges eltérő álláspont megjelenítése.

[6] Az alperesi érdekelt szintén a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a kiegyensúlyozott tájékoztatási kötelezettség a demokratikus közvélemény kialakításához szükséges, azonban nem jelentheti a szerkesztői szabadság aránytalan korlátozását. A jogszabály meghatározza azt a kört, amiben a kiegyensúlyozott tájékoztatásnak érvényesülnie kell, az csak azon műsorszámok vonatkozásában merülhet fel, melyek tájékoztatásának a tárgya, tartalma összefüggésben áll a demokratikus közvélemény igényeivel, szükségleteivel. Azonban ezen tárgykör rendkívül szerteágazó, abba nem pusztán politikai, hanem egyéb közéleti kérdések is beletartoznak. Ugyanakkor a kiegyensúlyozottságot nem lehet általában kifogásolni, abban kifejezetten meg kell határozni azt a releváns álláspontot, amelyet a kérelmező hiányol, a törvényi kötelezettséget nem lehet úgy értelmezni, hogy az alapján a médiaszolgáltatónak minden egyes álláspontot minden műsorszámában meg kell jelenítenie.

A Szegmens1 tekintetében az alperesi érdekelt megjelenítette a hiányolt kérelmezői álláspontot a műsorvezető részéről elhangzott azon kérdéssel, hogy „Ráhamisíthatta valaki Személy2 nevét egy ilyen határozatra, ahogy ezt a Párt2 elnöke állítja?”. E körben az alperes megfelelő megállapítást tett. A Szegmens2 vonatkozásában kifejtette, hogy a médiaszolgáltató szerkesztői szabadsága körébe tartozik, hogy kivel, miről folytat beszélgetést. Az alperes e tekintetben a jogszabályoknak megfelelően állapította meg, hogy a március 15-i beszédek értékelése, illetve a miniszterelnök beszédének legfontosabb üzenete kapcsán belpolitikai elemzésről, szakmai nézetről van szó, melynek során eltérő álláspontok megjelenítésére nincs mód, ezért a kiegyensúlyozottsági vizsgálat elvégzése szükségtelen.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[7] Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát a 7:02-7:09 óra között sugárzott műsorszegmens (Szegmens2) azon részében, mely a 2025. március 15-i ünnepi beszédekkel volt kapcsolatos, megsemmisítette és az alperest e körben új eljárásra kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Döntését az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésére, az Smtv. 13. §-ára, a Mttv. 12. § (1)-(2) bekezdésére, 181. §-ára, valamint az Alkotmánybíróság és a Kúria döntésében hivatkozott irányadó joggyakorlatára alapította. Rögzítette, hogy az Smtv. 13. §-a alapján az alperesnek elsőként azt kellett vizsgálnia, hogy a kifogásolt műsorszám (műsorszegmens) vonatkozásában fennáll-e a vizsgálódási kötelezettsége, ezt követően a kifogásolt tájékoztatásnak a kifogásban megjelölt állásponttal való összevetés útján arról kellett döntenie, hogy a hiányolt álláspont közzétételének mellőzése sérti-e a kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettségét. Döntésének kiindulópontját az képezte, hogy a Szegmens2 vonatkozásában az alperes maga állapította meg, hogy azok az Smtv. 13. §-ának a hatálya alá estek, ez pedig azt jelenti, hogy a kifogásolt műsorszámok kapcsán az Smtv. 13. §-a szerinti vizsgálati kötelezettsége fennáll. A Kúria precedens értékű döntéseire hivatkozással rögzítette, hogy a médiaszolgáltató szerkesztői szabadsága a témaválasztás körében érvényesül, illetve abban, hogy kit hív meg a műsorba. Amennyiben azonban a választott téma az Smtv. 13. § hatálya alá tartozik, vagyis közéleti jellegű, a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményét érvényesíteni kell. E tekintetben a kötelezettség számonkérhetősége körében nem fogadható el az az álláspont, hogy a médiaszolgáltató „nem kívánt teret adni” az adott kérdéssel összefüggő ellentétes vélemények ütköztetésének. A közéleti témáról való beszámoltatás mikéntje nem esik teljes mértékben a médiaszolgáltató választási körébe, a törvényi kötelezettség teljesítésében nincs szabadsága. Az alperes az Mttv. 181. §-ának a megsértésével tévesen határozta meg a saját hatásköre határait akként, hogy a szerkesztői felelősség körébe tartozó műsortartalmi, műsorszerkesztési kérdések vonatkozásában beavatkozási kötelezettsége nincs, ebből következőleg okszerűtlenül és jogszabálysértő módon állapította meg, hogy a Szegmens2 valamennyi témája - így a március 15-i beszédek tekintetében - nem áll fenn a kiegyensúlyozott tájékoztatásra vonatkozó értékelési és vizsgálódási kötelezettsége. Ezen kötelezettségének az alperes jogszabálysértő módon nem tett eleget. A Szegmens1 és Szegmens2 további elemei kapcsán elvégzett vizsgálatot - Személy2 európai parlamenti állásfoglaláson szereplő aláírása kivételével - a felperes nem vitatta, ezért ezen vonatkozásban hiányolt álláspont kivételével az alperesi határozatban rögzítettek vizsgálatára nem volt mód. Az aláírás valós volta kapcsán fennálló ellenvélemények megjelenítése tekintetében azt állapította meg, hogy a műsorvezető kérdésfeltevésében már a hiányolt ellenvélemény benne volt, és abból az is kiderült, hogy ezt az ellenvéleményt Személy2 képviseli. E tekintetben tehát a felperes alaptalanul hivatkozott

arra, hogy a műsorvezető kérdésfeltevése csak a témát jelenítette meg és ott kizárólag a válaszadó véleménye kapott hangsúlyt, az ellenvélemény legalább utalás szintjén megjelenítésre került. Az, hogy a meghívott vendég véleménye nagyobb nyomatékot kapott, velejárója a műsorszerkesztésnek, azonban ez a kiegyensúlyozott tájékoztatást nem sérti, amennyiben az ellentétes vélemény is megjelenítésre kerül. Az alperes határozatát e tekintetben nem találta jogszabálysértőnek. A megismételt eljárásra vonatkozóan előírta, hogy a Szegmens2 március 15-i beszédek témájában a határozat 24-26. oldalán rögzített I-VII. vélemények vizsgálatát el kell végeznie, és döntenie kell arról, hogy azok relevánsak-e, érdemben eltérőek-e, és ennek függvényében arról, hogy a médiaszolgáltató számára elérhetőek voltak-e. Ezek alapján pedig arról kell határoznia, hogy a médiaszolgáltató megsértette-e az Smtv. 13.§-át.

A fellebbezés

[8] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Jogszabálysértésként az Smtv. 13. §-át, az Mttv. 12. § (1)-(2) bekezdését, 163. §-át, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontját, 89. § (1) bekezdés b) pontját és 92. § (1) bekezdés b) pontját jelölte meg. Az Mttv. 181. §-ában meghatározott alperesi feladat nem jelent általános beavatkozási jogot a szerkesztői döntésekbe, az alperes kizárólag azt vizsgálhatja, hogy az adott műsorszámban megjelenhetett-e érdemben az eltérő álláspont, nem pedig azt, hogy hogyan szerkesztette a műsort a médiaszolgáltató. Ezt az elhatárolást az Alkotmánybíróság és a Kúria is következetesen hangsúlyozza. Nem vitatta, hogy a műsorrészek az Smtv. 13. §-ának a hatálya alá estek, ugyanakkor a vitatott szegmensben egy szakértő a saját elemzését, tapasztalatát ismertette, és a médiaszolgáltató nem kívánt a kérdésekkel összefüggő ellentétes vélemények ütköztetésének helyet adni, ezért a kiegyensúlyozottság vizsgálata sem volt értelmezhető. Ebben az esetben - az eltérő vélemények rendelkezésre állásának hiányára is figyelemmel - tehát a szerkesztői szabadság még a kiegyensúlyozott tájékoztatásra vonatkozó jogszabályi rendelkezésekben foglaltak alapján sem korlátozható. Az Smtv. a kiegyensúlyozottság követelményét a tájékoztatási tevékenységet végző lineáris médiaszolgáltatások által közzétett tájékoztató, híreket szolgáltató műsorszámokkal kapcsolatban fogalmazza meg, a kiegyensúlyozottnak ezen műsorszámokban kell megjelennie. Ahhoz, hogy egy adott tájékoztatással kapcsolatban felmerüljön a kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettsége szükséges, hogy a tájékoztatás tárgya, tartalma összefüggésben álljon a demokratikus közvélemény igényeivel, szükségleteivel. A Kúria a Kfv.III.37.427/2013/11. számú döntésében is a demokratikus közvélemény biztosítási érdekében írja elő a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményét. Nem jelenti az Smtv. 13. §-ának a szűkítő értelmezését az, ha az alperes megvizsgálja, hogy a konkrét tájékoztatás vonatkozásában tartalmaz-e a tájékoztatás olyan véleményt, amellyel szemben ellenvélemény közzé tehető, vagy közzé teendő, elhangzik-e olyan álláspont, amivel szembe lehet helyezkedni. A kiegyensúlyozottsági ügyekben kialakult jogalkalmazói és bírói gyakorlat alapján ugyanis tartózkodni kell a szerkesztői szabadságba történő szükségtelen és aránytalan beavatkozástól.

[9] A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[10] A fellebbezés alaptalan.

[11] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés keretei között bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete érdemben helytálló, az a jogvita elbírálására irányadó jogszabályoknak megfelel, az ott kifejtett jogi érveléssel egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel ugyanakkor a következőket emeli ki.

[12] A másodfokú bíróság mindenekelőtt rögzíti, hogy a felek az elsőfokú ítéletet a keresetet elutasító részében nem támadták, arra vonatkozóan fellebbezési kérelem nem került előterjesztésre, ezért az elsőfokú ítéletet ezen részében (Szegmens1, Szegmens2 keresetet elutasító része) nem vizsgálta.

[13] A másodfokú bíróságnak abban a jogkérdésben kellett döntenie, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan helyezkedett-e arra a jogi álláspontra, hogy amennyiben a kifogásolt műsorszám (Szegmens2 március 15-i beszédek szakértői elemzése) az Smtv. 13. §-ának a hatálya alá esik, úgy a kiegyensúlyozottságra vonatkozó vizsgálat lefolytatását a kifogás keretein belül az alperes nem mellőzheti, függetlenül a műsorszám formájától vagy jellegétől.

[14] A perben nem volt vitatott - és az alperes határozata is tartalmazza -, hogy a kifogásolt műsorszámok az Smtv. 13. §-ának a tárgyi hatálya alá tartoznak, azaz közérdeklődésre számot tartó helyi, országos, nemzeti és európai, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró tárgykört érintenek. Azáltal, hogy a műsorszámnak az Smtv. 13. §-ának tárgyi hatálya alá tartozása megállapításra kerül, minden egyéb körülmény vizsgálata nélkül azt a kötelezettséget rója az alperesi hatóságra, hogy amennyiben azzal kapcsolatban az Mttv. 181. §-ában meghatározottak szerint a kiegyensúlyozottság megsértésének állítása miatt hatósági eljárást kezdeményeznek, a kiegyensúlyozottsági vizsgálatot érdemben le kell folytatnia, azt nem mellőzheti azon indokra hivatkozással, hogy a kiegyensúlyozottságot biztosító álláspontok megjelenítésére a műsorszámok adottságai folytán nincs mód, ezért a vizsgálat nem lefolytatható.

[15] A vizsgálat lefolytatását az Smtv. nem köti meghatározott típusú műsorszámokhoz, csupán azt határozza meg, hogy azoknak – jellegüktől függetlenül - tájékoztató, illetve híreket közlő tartalommal rendelkező műsorszámoknak kell lenniük. Az Mttv. 12. § (2) bekezdése is úgy rendelkezik, hogy a tájékoztatás kiegyensúlyozottságát a

műsorszámok jellegétől függően az egyes műsorszámokon belül vagy a rendszeresen jelentkező műsorszámok sorozatában kell biztosítani. Ne annak van tehát jelentősége, hogy a műsor milyen jellegű (beszélgetős, magazin műsor, szakértői diskurzus stb.), hanem annak, hogy az ott elhangzó információ jelentős közérdeklődésre tart számot, vagy egyébként a közérdek szempontjából vitatott és az e körben tájékoztató, illetve hírértékkel bír. Ebből következőleg, ha az ott elhangzottak vonatkozásában az Smtv. 13. §-a szerinti tartalmi követelmények megvalósulnak, a műsorszámnak a kiegyensúlyozottsági követelményeket meg kell tartania, illetve azok megtartását az alperesnek vizsgálnia szükséges.

[16] Abban a kérdésben, hogy az érintett műsorszámokban a jelzett kifogások miként jeleníthetők meg, és egyáltalán a kiegyensúlyozottság szempontjából relevanciával bírnak-e, a műsorszámban egyáltalán elhangzott-e olyan álláspont, amellyel szemben a kifogásolt vélemény közzétételének lehetett volna helye, csak a kiegyensúlyozottsági vizsgálat érdemi lefolytatását követően lehet állást foglalni. E körben helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy azt követően, hogy a műsorszámnak az Smtv. 13. §-ának hatálya alá tartozása megállapításra került, az alperesnek - a joggyakorlat alapján kimunkált szempontok szerint - a műsorszámban megjelenített álláspontnak a kifogásban megjelölt állásponttal való összevetése útján kell döntenie arról, hogy a hiányolt vélemény releváns-e a közzétett tájékoztatás vonatkozásában; a kifogásolt műsorszegmens témájához szorosan kapcsolódik-e; a hiányolt vélemény érdemben eltérő-e vagy részben eltérő-e a közzétett állásponthoz képest, az eltérő nézetként értékelhető-e; a hiányolt álláspont megfelelő időben elérhető volt-e a médiaszolgáltató számára, volt-e reális lehetőség annak közlésére. A vizsgálat során az alperes nincs elzárva attól, hogy azt állapítsa meg, hogy a műsorszámokban elhangzottak vonatkozásában a kifogásoknak nem volt relevanciája, azok az elhangzottakhoz nem voltak köthetők, ezért az Smtv. 13. §-ában meghatározott kiegyensúlyozottság követelménye nem sérült, azonban a vizsgálata lefolytatását nem mellőzheti. Csakis a vizsgálat során kerül abba a helyzetbe, hogy a fellebbezésében állított azon érvek tekintetében, hogy a műsorban elhangzott-e egyáltalán olyan álláspont, amivel szembe lehet helyezkedni, ellenvélemény közzé tehető, vagy közzé teendő, állást tudjon foglalni.

[17] Az alperes a Szegmens2 március 15-i beszédekkel kapcsolatos kiegyensúlyozottsági vizsgálatot a kérelemben megjelölt kifogások ellenére azért nem végezte el, mert megítélése szerint a beszédek kapcsán megfogalmazott szakmai vélemény, elemzés tekintetében nincs mód eltérő álláspont megjelenítésére, így a kiegyensúlyozottsági vizsgálat elvégzése e körben szükségtelen. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az Smtv. 13. §-ának hatálya alá eső tartalom tekintetében az alperesnek nincs mérlegelési lehetősége a tekintetben, hogy amennyiben az adott szegmens vonatkozásában kifogás érkezik, a kifogásban foglaltak figyelembevételével a kiegyensúlyozottsági vizsgálatot elvégezze. A március 15-i beszédek kapcsán az alperesi határozatban I-VII. ponttal jelölt kifogás a felperes által előterjesztésre került, azaz a kiegyensúlyozottsági vizsgálatot ezen kifogások alapján a március 15-i beszédek elemzése kapcsán is el kellett volna végeznie, hasonlóan a Szegmens1 és a Szegmens2 további tartalmi kacsán elvégzett vizsgálatához.

[18] Nem foghat helyt az alperes azon hivatkozása, hogy a kiegyensúlyozottsági vizsgálat lefolytatása az Smtv. 13. §-a tárgyi hatálya alá tartozó műsorszámok tekintetében

sértené az Mttv. 3. §-ban biztosított szerkesztői szabadság elvét, az szükségtelen és aránytalan beavatkozást jelentene. Azzal ugyanis, hogy az alperes a műsorszámnak az Smtv. 13. §-ának hatálya alá tartozását megállapította - erre irányuló kérelem esetén -, a kiegyensúlyozottsági vizsgálat lefolytatására törvényi kötelezettsége keletkezett. A törvényi kötelezettség teljesítése pedig fogalmilag kizárja a szerkesztői szabadság megsértését, ugyanis ezen szabadságjog nyilvánvalóan csak addig terjedhet, amíg egy másik, kógens módon érvényesülő jogszabály érvényesülését (jelen esetben a kiegyensúlyozottsági vizsgálat lefolytatásának a kötelezettségét) nem gátolja.

[19] Az alperes fellebbezésében hivatkozott a Kúria Kfv.III.37.472/2012/11. számú döntésére, melynek elvi tartalma szerint kizárólag a demokratikus közvélemény biztosítása érdekében áll fenn a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye, az nem terjed ki valamennyi, a nyilvánosság előtt zajló vitára vagy véleménykülönbségre. A fenti alperesi hivatkozással kapcsolatban a másodfokú bíróság mindenekelőtt rámutat arra, hogy a Kúria két vállalkozás termékével (reklámjával) kapcsolatos állítások tényszerűsége vonatkozásában mondta ki azt, hogy az nincs tartalmi összefüggésben az Smtv. 13. §-a szerinti demokratikus közvélemény tájékoztatási kötelezettségével, azoknak nincs közéleti jellege. Másodsorban az Smtv. 13. §-a valóban azt írja elő, hogy a kiegyensúlyozott közlést a demokratikus közvélemény biztosítása érdekében kell biztosítani, azonban ennek megvalósulása csak a kiegyensúlyozottsági vizsgálat lefolytatást követően értékelhető, a vizsgálat lefolytatásának kötelezettsége alól azonban nem mentesít.

[20] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett részében a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[21] A felperesnek a másodfokú eljárásban – fellebbezési ellenkérelem előterjesztésének hiányában – perköltsége nem merült fel, ezért arról az ítéltáblának rendelkeznie nem kellett.

[22] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint teljes személyes illetékmentességben részesül, ezért az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontjában foglalt illetékalap után az Itv. 46. § (1) bekezdése szerint számított 48.000 forint fellebbezési illeték a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése révén alkalmazandó, polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 96. § (1) bekezdés b) pontja és 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[23] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. április 1.

dr. Németh Andrea s.k.	dr. Kinyó Krisztina s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró